

[Justitsministeren.]

pligt, medmindre det må anses for stridende mod barnets tarv, at faderskabet ikke oplyses.

På grundlag af en henstilling i betænkning nr. 126 fra juni 1955 om ændring af reglerne om fastsættelse af faderskab har justitsministeriet fastlagt den nugældende praksis for i visse tilfælde at meddele fritagelse for at oplyse barnefaderens navn.

Ved behandlingen af forslaget til børneloven i folketinget redegjorde daværende justitsminister Hans Hækkerup for denne praksis i et samråd med det pågældende folketingsudvalg.

Det anføres endvidere i bemærkningerne til det nævnte lovforslag, at den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 2, om adgangen til at meddele fritagelse tilsigter at bringe bestemmelsen i bedre overensstemmelse med gældende praksis.

Ifølge denne praksis meddeles der en moder fritagelse for at oplyse, hvem der kan være barnets fader, såfremt hun er 25-30 år og sidder i en stilling, der sikrer moderen og barnet betryggende økonomiske forhold under barnets opvækst. I forbindelse hermed kan dog også moderens oplysninger om barnefaderens forhold have betydning, f. eks. om det er et engangsbekendtskab, om barnefaderen er udlænding, eller om han er indlagt på et statshospital.

Derudover meddeles der i visse yderligere tilfælde fritagelse uden hensyn til moderens økonomiske stilling, f. eks. hvis det er sandsynliggjort, at barnet er frugten af en kønsfrihedsforbrydelse, eller hvis barnet agtes bortadopteret.

Jeg kan være enig i, at der nu, 15 år efter vedtagelsen af børneloven, kan være anledning til at overveje, om denne praksis er rigtig, og jeg har i sinde at drøfte spørgsmålet med socialministeren. Jeg tør dog ikke på nuværende tidspunkt stille en ændring af praksis i udsigt.

Af *Voigt* (FP) til justitsministeren (26/1 76):

„Ministerens bedes oplyse, om sygeafdelingen i Horsens statsfængsel har overtrådt lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962 om apotekervæsen?“

(Spm. nr. 274).

Begrundelse.

I den nævnte lovs bestemmelser står der i § 29, at apotekeren er ansvarlig for, at apotekets varer svarer til deres betegnelser og således er i besiddelse af den foreskrevne renhed og kvalitet.

Efter oplysninger, jeg har modtaget af de indsatte i Horsens, bliver medicinen, som korrekt er leveret fra Svaneapoteket i Horsens, udtaget af de originale emballager og derefter doceret ud i konvolutter af sulfit kardus papir. Receptkopien og doseringen sammen med patientens navn og dennes fangenummer skrives på forsiden af posen af en sygeplejerske, der doserer ud for 8-14 dage ad gangen. Efter det oplyste fra de indsatte bliver de flydende medicinske varer omhældt på mindre genbrugsflasker. Et sådant forhold er jo drønende ulovligt, og det må derfor være på sin plads, at ministeren som den ansvarlige får undersøgt disse påstande meget hurtigt, ikke mindst på baggrund af at det også påstås, at man bruger plasticemballage med medicin til forsendelser ud af huset til tidligere indsatte. Dette er ulovligt, bl. a. fordi visse medikamenter ikke må anbringes i andet end glasemballage på grund af de kemiske forbindelser, der kan indtræffe.

Når man læser, hvilke meget strenge forskrifter der findes for forhandling og omdelelse af specialmedicin, er de ovennævnte forhold fuldstændig forrykte, og ministeren må derfor, ligesom jeg, være interesseret i en undersøgelse, således at et ansvar kan placeres, alt sammen naturligvis under forudsætning af, at de her omtalte forhold er korrekte. Men hvorfor skulle de indsatte dog lyve om den slags ting?

Justitsminister *Orla Møllers* svar (3/2 76):

I begrundelsen for spørgsmålet er henvist til § 29 i lov om apotekervæsen, jfr. nu lovbekendtgørelse nr. 513 af 24. september 1975. Denne bestemmelse omhandler alene apotekerens ansvar. Der kan således ikke være tale om, at kriminalforsorgen overtræder denne bestemmelse.

Om medicinudlevering til de indsatte i statsfængslet i Horsens kan det oplyses, at denne sker efter fængselslægerens anvisning.

Medicin i form af piller, kapsler m. v. udmåles af en sygeplejerske for perioder af